הרפתקאות בחופש הגדול

ספר מצוייר משעשע

וילים וון בריטשוורט

1871

מקס ורוברט יוצאים לחופשה.

הלימודים הסתיימו. המורה הודיע לתלמידים על חופשה. הם רצים בשמחה במדרגות וקוראים: "חופשה, חופשה!" מקס ורוברט שני חברים וידידים טובים נשארים עוד קצת כדי להיפרד. מקס יבלה את חופשתו בארמונו של דוד עשיר, ורוברט ייסע גם הוא לדוד, בעל חווה גדולה. שני הנערים מאחלים זה לזה חופשה נעימה ומבטיחים לספר אחר כך את כל חוויותיהם.
למחרת יוצאים, כל אחד למקום הבילוי שלו, וכאן יסופר על ההרפתקאות שלהם בזמן החופשה.

רוברט בתיאטרון

יום אחד הגיעה לכפר להקת תיאטרון. הם העמידו אוהל גדול ברחבת הכפר כדי לתת הצגה בערב. חצוצרות ותופים בישרו את בואם ומסביב לאוהל נאספו אנשים רבים. גם רוברט היה שם והביט איך בונים במה, ובערב הלך עם דודו להצגה. הייתה זו בשבילו חוויה נהדרת, כי על הבמה הופיעו אבירים וטורקים שנלחמו אלה באלה עד שכל האוהל רעד. אך לרוברט זה לא הספיק. הוא רצה לראות מה קורה מאחורי הבמה והוא התגנב לשם בהסתר. אחד השחקנים, טורקי דווקא, הרגיש בו, תפס אותו חזק באוזן והוציא אותו משם. ובנוסף הוא ננזף גם על ידי הדוד שלו.

מקס יוצא לצייד.

הדוד של מקס לקח את רובה הצייד שלו ורצה לצאת לצייד. גם מקס רצה לצאת איתו והדוד הסכים לכך, בתנאי שהוא, יגרש את החיות מהיער יחד עם נערי הכפר, ואחר כך יעזור להביא הביתה את החיות הניצודות. "אך, דוד" אמר מקס "אילו גם לי היה רובה, הייתי בוודאי צד הרבה צבאים." "טוב" ענה הדוד, הוא העמיד אותו ליד עץ גבוה, נתן לו רובה צייד טעון ואמר: "נראה מה אתה יכול לעשות." כשנערי הכפר יתחילו לעשות רעש, קפצו מהיער צבאים, איילות ועוד חיות בר אחרות ורצו לא רחוק ממקס. "ירה!" קרא הדוד, אך מקס נבהל כל כך מהקפיצות של החיות שהתחיל לרעוד בכל גופו ולא היה לו אומץ לירות. לכן כולם לעגו לו, והוא לא רצה יותר לצאת לצייד.

הרפתקה של רוברט עם הפר

תחילה נהנה רוברט מאוד להסתובב ברפתות ואורוות, ולראות חליבה והאכלה. לפעמים גם יצא עם העדר למרעה. אך יום אחד זה נגמר רע. פר גדול, אותו הוא האיץ בשוט, הסתובב אליו ותקף אותו בקרניים. רוברט ניסה לברוח, אך הפר השיג אותו ליד גדר, וזרק אותו בקרניים שלו גבוה לאוויר. למזלו רוברט נפל על חזירה ששכבה עם הקטנים שלה על יד הגדר, כך שהנפילה הייתה די רכה. את הפר גרשו משם, אך מאז רוברט לא רצה יותר לצאת עם העדר למרעה.

הרכיבה המסוכנת

פעם ראה מקס שהדוד שלו יוצא לטיול עם חבריו, רכוב על סוס. "אך אילו יכולתי גם אני לרכב" חשב. יוהן האורוון התלווה למטיילים ומקס ביקש ממנו לרכב יחד אתו. יוהן הסכים והושיב אותו על הסוס לפניו. תחילה הכל התנהל יפה, ומקס נהנה מאוד. אבל פתאום יצאו הרוכבים בדהירה, קפצו מעל גדרות, סלעים ותעלות ויוהן עם הנער אחריהם.
כשהרכיבה נעשתה עוד יותר מהירה, מקס לא ראה ולא שמע כבר כלום, ורק שמח כאשר הרכיבה נעשתה איטית יותר. לבקשתו המיילדת הוריד אותו יוהן מהסוס, ומקס חזר הביתה ברגל. מאז הוא לא רצה יותר לרכב על סוס.

רוברט נפצע בקרב.

אחד ההנאות של רוברט היה לאסוף נערים מהכפר, לצייד אותם במקלות, מטאטאים וקלשונות ולפקד עליהם עם חרב ישן של דודו. הוא חילק את הנערים לשתי קבוצות קבוצה של שודדים וקבוצה של חיילים שהיו צריכים לתפוס את השודדים. נוצרה מהומה גדולה שאותה כינו הנערים כקרב פנים אל פנים. היו נערים שקיבלו מכות בכתף או עין נפוחה. רוברט בחר תמיד להיות ראש השודדים והכה בחרב מסביב, אבל גם אחרים נלחמו במרץ וכך יום אחד הוא חזר הביתה בוכה, עם עין אחת נפוחה ומכות טריות בגב. מאז עבר לו כל חשק לשחק בשודדים וחיילים.

מעשים רעים.

במזג אוויר גרוע היה משעמם מאוד ומקס עם בן דודו חיפשו ומצאו תעסוקות שונות, לא תמיד יפות. יום אחד הם החליטו להסיט כלב נגד חתול. זה היה מעניין אך גם גרם לאנדרלמוסיה שלמה. החתול קפץ מעל שולחנות וארונות כדי להסתתר, והכלב רץ אחריו. תוך כדי כך התפזרו סביב כלי אוכל, מנורות וכלי זכוכית שונים נפלו לארץ ונשברו כליל. כשהדודה שמעה את הרעש ובאה לראות מה קורה, כמעט והתעלפה, כשראתה את ההרס. אין מה לפקק שהבנים קיבלו כהוגן על הראש, ובצדק כך.

רוברט נעצר כגנב

יום אחד טייל רוברט בשדות. הוא הלך זמן רב ונעשה רעב וצמא. בדיוק אז עבר ליד עץ תפוחים יפה. הוא לא ראה איש בסביבה ולכן נתן במקלו מכה לענף ותפוחים אחדים נפלו לארץ. הוא אכל תפוח אחד, ואת היתר הכניס לכיסים. אך למזלו הרע אחרי גדר חיה ישב שומר. הוא יצא אל רוברט, תפס אותו והביאו לראש העיר. רוברט נחקר זמן רב ואחר כך הוכנס לתא המעצר. אבל בעל עץ התפוחים היה חבר טוב של דודו, הוא לא הגיש תלונה וביקש לשחררו. נזפו בו קשות והוא נשלח הביתה בבושת פנים.

התמרון המסוכן

יום אחד כל הארמון בו בילה מקס היה בכוננות. גדודים שלמים של חיל פרשים וחיילים רגלים הגיעו מהעיר וערכו תמרון גדול בשדות סמוכים. תזמורות צבאיות ניגנו והחיילים ירו אלה באלה ונלחמו כמו בקרב אמיתי. מובן שמקס לא יכול היה לשבת בשקט, רץ החוצה והתקרב כמה שרק אפשר. היו שם צופים אחרים, גברים ונשים. אבל פתאום גדוד פרשים סטה ורכב בדיוק אל המקום בו עמדו הצופים, כך שהם פתאום נמצאו בתוך הקרבות. כולם התפזרו בפחד גדול. מקס כמעט ונדרס על ידי סוס. מאז כבר לא התקרב לאירועים כאלה.

רוברט בחתונת איכרים

שכן של הדוד של רוברט ערך חתונה והזמין אותו ואת האורח הקטן שלו. בחתונה היה שמח מאוד. נערים גדולים מהכפר רקדו עם הנערות לצלילי מוסיקה. היה שם גם שולחן ארוך ועליו דברי מאכל נהדרים, צלי למינהו ועוגות. רוברט התיישב מיד לשולחן והתחיל לאכול ולשתות. אנשי הכפר עודדו אותו ושמו לפניו עוד ועוד מאכלים טובים. אפילו כשכבר שבע, הרי לא יכול היה להתאפק והמשיך לאכול. אך בטנו לא יכלה לסבול כמויות אוכל כאלה והוא קיבל כאבים כל כך חזקים שהתחיל לבכות. הדוד משך אותו מהשולחן והוביל אותו הביתה. וכך, במקום לשמוח עם אחרים בחתונה, נאלץ רוברט לשכב במיטה. זה היה העונש על הגרגרנות שלו.

מקס במגדל ישן

מקס נהג לפעמים להסתובב ביער, אך יום אחד תעה בדרך ולא הספיק לברוח לפני סערה גדולה. הרעמים והברקים הפחידו אותו מאוד, ולכן שמח כשראה ביער חורבה, בה יכול היה להסתתר לפני גשם. אך כשהתקרב לשם ראה שני אנשים מוזרים, בבגדים קרועים, עם נרות בידיהם וסכינים גדולים בכיסים. מקס היה בטוח שאלה שודדים, והוא ירד לפניהם על ברכיים, ביקש רחמים והושיט להם ארנק קטן, בו היו לו פרוטות אחדות. אך אלה לא היו שודדים, אלה חוטבי עצים שגם כן הסתתרו שם לפני גשם. הם צחקו מהפחד הגדול שלו, והראו לו איך להגיע חזרה הביתה.

רוברט ביריד.

בעיירה קרובה התקיים יריד, והדוד לקח את רוברט איתו לשם. היה שם שמח מאוד. היו ליצנים, הולכים על חבל, מנגנים באקורדיון ובנבל וסוכות רבות עם דברים נפלאים בפנים. בסוכה אחת הופיעו ביחד גמד עם אישה ענקית. הם הזמינו את רוברט לעלות אליהם ולעמוד ביניהם כדי להראות את ההבדל ביניהם. אך כאשר האישה הענקית התכופפה ורצתה להרים אתו בזרועותיה, הנער נבהל נורא וברח משם מהר אל הדוד, כשכל הקהל צוחק ממנו בקול רם. רוברט יצא מהר החוצה כדי להתעשת מהפחד הגדול.

סוף

כשהחופש הגדול תם, חזרו הנערים
לבית הספר. מקס ורוברט נפגשו שוב
וכל אחד סיפר את חוויותיהם
בחופשה, וכל אחד מהם צחק
מהרפתקאות של השני.
אם בשנה הבאה הם יחוו הרפתקאות
חדשות, יתכן שנספר לכם על כך שוב.